

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

În fața anului nou...

Roata vremii s'a mai învârtit odată... Cu cei vrednici și cu cei nesocotiți, cu cele bune și cu cele rele, așteptate și neprevăzute fapte strecurate din tainicul lui cuprins, a trecut în stăpânirea vecinicii încă un an... Din pomul științei binelui și a răului s'a scuturat o floare, a picurat un strop în marea adâncului și din tăria neatinsă s'a prăbușit o stea... „S'au dus toți și s'au dus toate pe o cale neînturnată”. . . Și-acum bat la poarta vremii să mai între-odată... Și la un semn al neobositului crainic, se încrețează înc'o trecere pe-acelaș drum deschis din mila Stăpânitorului a toate. Și altă vreme vine de-și desfășură aripile să se avânte în sborul ei neîncetat spre acelaș viitor necunoscut, întimpinat cu atâtea nădejdi de mai bine.

Ajuns la această răscruce a timpului, când un an se sfârșește, pentruca prin altul care se arată în zarea nepătrunsă, să se reînoiască pentru o altă viață, — omul. ființa cea mai aleasă a Ziditorului său, care prin neastâmpărata lui înțelepciune încearcă să răzbiască, răscolind mereu aceea moștenire hărăzită lui din veac: pământul cu toate cele ce viețuiesc într'însul și printr'însul, — pentru binele și fericirea sa înțelege să se opriască din goana vieții lui atât de sbuciumată și să se pună pe gânduri.

Devremece pomul dătător de viață lumii își are răslăjite și împlântate adânc rădăcinile lui lungi cași vremea în țărâna așternută strat de strat, cuprinzând izbânzile și isprăvile noroadelor apuse, intrate în stăpânirea ei atât de bogată în cele atât de lăinice, însă cu atât mai neprețuite comori. Deoarece ce este altceva necunoscutul viitor de mâine, decât urmarea firească a prezen-

tului cunoscut de azi și a celui trecut de ieri, care îi împrumută neconținut noi și neapărate puteri pentru aceea minunată renaștere în vecinică prefacere și schimbare, cari la rândul lor sunt semnele cele mai înverdate ale vieții. Căci viața se întruchipează prin muncă care este rostul ei.

A trăi înseamnă a munci. Și viața se scurge purtând cu sine roadele muncii. Fie ele înfăptuiri, fapte, așezăminte ori îndemnuri, sfaturi ori pățanii chiar. Mai ales însă și înainte de toate învățăminte strecurate din străduințele ei spre mai bine.

Făclile trecutului luminează cărările viitorului. De aceea rămâne limpede adevărul care se desprinde din vârtoarea vremii, că nu este muritor, fie ori pară el cât de deștept și de învățat, care să se poată lipsi de luminile trecutului. Care să nu aibă ce învăța, care să nu se poată procopsi din bogatele și nenumăratele lui urme și învățăminte pe cari i-le pune din belșug la îndemâna oricărui pământean.

Din frământările trecutului răsare la o nouă viață viitorul. De aceea trecutul trebuie să fie întotdeauna cartea deschisă a neamurilor de acum și a celor viitoare. Cartea de învățatură nedespărțită. Un viitor cu sorți de izbândă trebuie să fie în cea mai strânsă legătură cu îndemnurile firești ale trecutului. Toate neamurile cari au bătătorit alte drumuri și-au ispășit greșala nu arare cu prețul vieții lor. O vie și nedesmințită mărturie ne este în această privință cartea neamurilor: Istoria omenirii. Aceleași greșeli, atrag aceleași pedeapsă. Și cum un an petrecut închide o mică fărâmitură din bogatul cuprins al trecutului, e numai firesc și nici nu se poate altfel, ca acum la sfârșit de an să ne lămurim conștiințele, să ne potrivim pașii și să ne îndreptăm rosturile spre adevăratele

chemări ale vremii. Mânecând din faptele bune ori rele ale anului care ne-a părăsit. Din cele bune, cași din tot atâtea îndemnuri spre mai bine și din cele rele spre îndreptare din cele pățanii, cași din totatâtea muștrări ale rătăcirii.

Avem un suflet nemuritor, legat prin credința noastră strămoșiască de Domnul și Dumnezeuul său, prin Isus Christos: singura temelie adevărată a vieții acesteia. Și avem un trup muritor legat de acest Neam și de această Tară românească din care face parte.

În aceste clipe hotăritoare de sfârșit de an, o întrebare care apasă din greu în cumpăna datorinței noastre avem să ne punem: cum ne-am împlinit în anul care s'a scurs în fața noastră, chemarea și așteptările față de acest suflet și trup al nostru legat prin grele și înfricoșate răspunderi de Christos și de Biserică, față de Neam și Tară? Față de familia noastră, față de noi înșine? Ca să înlăturăm greșelile, să încunjurăm poticniile trecutului și să gătim îndrumarea viitorului care ne așteaptă spre tot mai mare și spre tot mai mult bine, pe cărările fericitoare ale adevărului, ale dreptății și ale iubirii. Fiecare în locul unde l-a așezat înțelepciunea dumnezeiască. Așa precum se cuvine unor fii vrednici ai Bisericii și ai Neamului, îndreptând scăderile rușinoase și păgubitoare cari însoțesc firea noastră slăbită sub greutatea păcatului. Altfel ne vom împietri în năravurile înjositoare și ne vom dovedi niște întârziși îndărătnici ai vremii neasemănat de grele, care ne încearcă acum atât de cumplit. Iar vremea nu cruță pe cei îndărătnici și neînțelegători. Căci un timp trecut, nu trebuie să fie și pierdut. Și vremurile cari vin trebuie să ne afle pregătiți.

În acest înțeles să ne apropiem și să întîmpinăm acest an dela care așteptăm atât de mult dorita îndreptare a lumii înțesate de atâtea răni de moarte. Și astfel să dorim din suflet: an nou fericit, lume nouă cu oamenii păcii și cu un nou avânt sănătos de viață...

A apărut cea mai efțină carte de rugăciuni pentru prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*“ Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

„Fost-a om trimis dela Dumnezeu“ ...

„Și numele lui era Ioan“ ... Născut într-una din cetățile de munte ale Iudei. Nu din pornirea firească a cărnii, a trupului, ci „dela Dumnezeu s'a născut.“ Fiul de mai târziu al preotului Casei Domnului din Legea veche: Zaharia și al Elisabetei, carea fusese stearpă și nu avusese prunci până la adânci bătrânețe. Încât nici nu le mai trecea prin gând, să mai fie cu puțință așa ceva. Când îngerul Domnului a vestit preotului Zaharia, care se gătea să tămâieze în „Sfânta,“ bucuria de necrezut. Că vor avea un fiu. Ei, acum la bătrânețe. Și mai cu seamă, ea: Elisabeta, care nu avusese copii la timpul potrivit, în tinerețele ei, — va putea naște acum ... un prunc ... „Dar cele ce nu sunt cu puțință la oameni, sunt cu puțință la Dumnezeu“ ... Și preotul cucernic Zaharia scăpând din vedere acest adevăr al credinței, s'a lăsat îndreptat după judecata mărginită a trupului ... și s'a îndoit întru sine, de pot să fie de crezut ... aceste vorbe neașteptate ale îngerului ... Și Domnul văzând neîncrederea slujitorului său, s'a mâniat de grab ... și pe loc l-a pedepsit ..., să fie mute buzele lui, să nu poată vorbi ... până în ziua, în care se va naște pruncul ... Și când s'au împlinit zilele acele, venit-au să-l întrebe, care va să fie numele pruncului. Și a scris el, arătând, că: „numele lui va fi Ioan.“ Și s'a deslegat limba lui din clipa aceea, după cum îi spusese îngerul. Și darul Domnului a fost cu pruncul, carele s'a născut neîntinat de pata păcatului strămoșesc. Și cu toate acestea: „nu era El lumina, ci ca să mărturisească de lumină“ ... Trimisul Domnului a fost el, „ca să gătiască calea Domnului și drepte să facă cărările lui“ ... Carele mai înainte decât dânsul a fost, din veac: Cuvântul adevărului.

Înaintemergătorul rânduit să vestească omenirii apropiata sosire a Fiului, venit să răscumpere pentru de-apururi din robia păcatului, acum la plinirea vremii, — fiii pierzării. Dupăcum sluga vestește celor din casă, sosirea stăpânului său. Ci totuș, ca să se întărească în credința lui și din adâncul sufletului să-și alunge și cea din urmă rămășiță de îndoială, — își trimite ucenicii înaintea Celui venit, să se încredințeze dacă a sosit cu adevărat, să-L întrebe: „Tu ești cel

ce va să vină (Mesia). ori pe altul să aşteptăm". . . e Zis'a lor Isus : „mărgeți de spuneți Celui ce v'a trimis, că orbii văd, surzii aud, șchiopii umblă și celor rătăciți li-se vestește adevărul." Și numaidecât l-a părăsit umbra îndoielii. Și l-a vestit din toată puterea sufletului său luminat. El care a simțit și a știut, că nu este vrednic să-i deslege nici curelele încălțămintelor Lui". . . și L-a botezat în apa Iordanului ca să se îplinească voința cerească a Stăpânului său. . . Și pentruca să se întruchipeze desăvârșit rostul minunatei lui chemări pe pământ : să fie Ioan . . . Botezătorul, ales prin dumnezeiasca înțelepciune. Și dupăce : „toți au cunoscut, că Mesia s'a născut," dupăce a gătit calea, vestind sosirea Lui și dupăce în sfârșit . . . L-a botezat . . . în Iordan . . . Domnul s'a milostivit asupra Slujitorului său și a chemat la sine sluga credincioasă, a Cărui naștere atât de minunată o prăznuiește de atunci Biserica lui Christos. După vrednicie, — alături de ziua, în care și-a împlinit cea mai aleasă chemare : Botezul Domnului . . . Ca să fie așezat Slujitorul învrednicit lângă Stăpânul recunoscător . . .

„Acesta este Fiul meu cel iubit“ . . .

. . . Și când s'au împlinit zilele chemării Lui din cei treizeci de ani de viață pământească, a mers să se boteze în Iordan dela Ioan, Acela care mai înainte decât acesta . . . a fost . . . Isus—Christos. Fiul lui Dumnezeu, carele dela Dumnezeu s'a născut, carele păcat nu a avut, însuș, Dumnezeu adevărat fiind, vine, — să sfinșiască apa mântuitoare prin atingerea dumnezeștilor sale picioare, rânduind în acest chip cea dintâi taină mare a Legii celei nouă : Botezul. Ca să fie semn vecinic de mântuire pentru toate neamurile, de începutul legii . . .

Înainte de vestirea cuvântului dumnezeesc, binebuvintează și curățește apa Iordanului și prin aceasta toate apele, ca să fie spre mântuire, ștergând vina cea grea a păcatului strămoșesc, care se lăsase atât de cumplită asupra neamului omenesc, din aceea clipă nenorocită, în care cea dintâi păreche de oameni, protopărinții noștri : Adam și Eva au nesocotit singura poruncă dumnezeiască

ce li-s'a dat : să nu mănca din roadele pomului celui oprit. „Că ori în care zi vor mânca, cu moarte vor muri". . . Și nu s'au putut conțeni. Și iată, că de atunci, din aceea clipă blăstămată a fărădelegii, când „printr'un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea". . . lumea osândită, cufundată tot mai adânc în noianul fărădelegilor, începe să înseteze în aceeaș măsură după apa mântuitoare. Care să curățească aceea pată neștearsă, aceea vină neuitată care pângărește de atunci și până în veac pe tot omul ce vine în lume . . .

Acum a sosit ceasul mântuirii . . . Căci Christos-Dumnezeu vine „îndoit în fire," om făcându-se, chipul robului luând . . . și se înfățișează înaintea lui Ioan . . . ca să se boteze . . . Din partea aceluia care nu se știa vrednic să-i deslege nici curelele încălțămintelor Lui . . . Ci mai vârtos el să fie botezat . . . Dar ca să se îplinească voința dumnezeiască, se pleacă . . . și el Ioan . . . robul lui Dumnezeu, care fusese chemat, „să gătiască calea Domnului și drepte să facă cărările Lui". . . se face . . . Botezătorul . . . lui Isus . . . Și iată se deschide cerul . . . milei și glas dumnezeesc se aude în clipa aceea . . . a botezului : „Acesta este Fiul meu cel iubit . . . intru carele bine am voit . . . pe Acesta să-l ascultați". . . Era glasul Părintelui său ceresc, alui : Dumnezeu-Tatăl . . . Și în aceeaș vreme : . . . „și Spiritul în chip de porumb a adevărit . . . întărirea Cuvântului," plutind de-asupra capului aceluia, care se arătase a fi : Dumnezeu-Fiul.

Treimea cea de o ființă și nedespărțită se arătase lumii în toată strălucirea sa dumnezeiască, vădind puterea, iubirea și darul sfinșitor care pogorise de sus din înălțimile cerești, să dovediască cu acest prilej înălțător dumnezeirea și adevărata chemare a Aceluia, care avea să înceapă incurând vestirea cuvântului mântuitor.

Taina s'a arătat, întru spălarea fărădelegii . . . De-acum și până la sfârșitul veacurilor : „Celce va crede și se va boteza, mântui-se-va, iar celce nu va crede și nu se va boteza, osândi-se-va". . . Căci Fiul venise să mântuiască pe celce era pierdut. Și acum se făcuse începutul mântuirii lui. Început, care va avea să arate, că om pământean care se va naște, nu va putea să facă parte din Biserica lui Christos, dacă nu va purta acest semn al dragostei. Semn

care va vâdi vecinicul adevăr al puterii mântuitoare a celei dintâi taine din Legea nouă: „Câți în Christos v'ați botezat, în Christos v'ați și mbrăcat.”

Și cu adevărat „taina cea din veci ascunsă și de îngeri neștiută,” această „baie a nașterii de a doua” a rămas pentru omenirea răscumpărată din robia păcatului, singura ispășitoare a vinei strămoșești, care prin apă și prin Spirit sfânt, ne face fiii și moșteni ai împărăției cerurilor, deschizând pentru oricare muritor renăscut prin această minune dumnezeiască vistieria darurilor. Căci astăzi, în ziua Botezului Domnului s'a deschis cerul, care a rourat picurul cel de taină, astăzi s'au sfințit apele prin apa binecuvântată a Iordanului și astăzi se bucură tot neamul de îndurarea bunătății, căci Dumnezeu-omul a șters prin supunerea sa de bună voie vina fărădelegii, curățind toată spurcăciunea trecută asupra noastră din blăstămul căzut prin nelegiuirea cea dintâi.

Poșta Redacției. Prof. I. Iep. Carei. Mulțumim pentru toate.

Poșta administrației. Am primit cu profundă mulțumită suma de Lei 60 dela Exc. Sa In. Preasf. Mitropolit Dr. Vasile Suciucă abonament pe 1931.

Danciu Grigore. Cătuna. Borșa. Am primit 100 Lei restanța abonamentului pe 1931.

CUMPĂRAȚI
„NOUL TESTAMENT”
tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la **LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNII SIGHET**
Piața Unirii No. 25.

Asociațiunea pentru cultura poporului
român din Maramureș sub numire de
**„Biblioteca populară creștină
din Maramureș”**

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părințele dela Bistrița. Preț 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusaliile” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusaliile până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți. Preț 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Pâr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Pâr. de sub Munte. Preț 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț 4 Lei
- No. 11. „Înruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Pâr. d. Bistrița. Preț 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Preț 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului”. Prelucrare de Părintele de sub munți. Preț 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu”. Prelucrare de Pâr. dela Bistrița. Preț 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Preț 8 Lei.

Calendar săptămânal.

17—23 Ianuarie 1932.

17. Dumineca Leproșilor. (Ev. Luca 17, 12) Antonie cel mare.
18. Luni. Sf. Atanasie și Ciril.
19. Marți. Pâr. Macarie.
20. Mercuri. Sft. Eftimie.
21. Joi. Cuv. M. Maxim.
22. Vineri. Ap. Timoteiu.
23. Sâmbătă. Sf. M. Clement.